

HOMILIE DERDE ZONDAG VAN DE ADVENT A 2010

"Ben jij de komende of hebben wij een ander te verwachten?" Met deze vraag stuurt Johannes de Doper vanuit de gevangenis zijn leerlingen naar Jezus. Johannes snapt er niets van. Hij is opgetreden in de streek rond de Jordaan en heeft opgeroepen tot bekering. Na een ascetisch en streng leven als kluizenaar in de woestijn is hij teruggekeerd in de gewone mensengemeenschap. Als hij dan ziet, hoe de mensen leven, maakt hij van zijn hart geen moordkuil, maar zegt de mensen flink de waarheid. Met vlijmscherpe bewoordingen stelt hij hun kwaad aan de kaak. Zelfs koning Herodes leest hij de les, omdat deze samenwoont met de vrouw van zijn broer. Hij is voor dit voorval in de gevangenis beland. Ook de joodse leiders moeten het ontgelden. Vorige week hoorden we, hoe Johannes de Doper de farizeeën uitschold voor adderengebroed. Hij had ook hen bedreigd met Gods wraak, en had gezegd dat er na hem de langverwachte profeet zou komen die zou dopen met de heilige Geest en met vuur. Een profeet die er in strengheid nog een schepje bovenop zou doen. Zo wilde Johannes de mensen voorbereiden op de komst van de Messias, de Heiland. Maar wanneer hem in de gevangenis de verhalen over Jezus bereiken, bekruipt hem de twijfel. Is deze Jezus wel de Messias of moeten we toch nog even geduld hebben? Jezus blijkt niet die gehoopte donderprofeet te zijn zoals hijzelf. Jezus is geen man die zwaait met oordeel en wraak, maar Jezus spreekt woorden van liefde, vergeving en goedheid. Dus laat Johannes aan Jezus vragen of Hij wel echt de Messias is. Hij is er niet gerust op en hij begint ongedurig te worden.

"Ben jij de komende of hebben wij een ander te verwachten?" Met deze vraag stuurt Johannes de Doper zijn leerlingen naar Jezus. Het is een vraag, die iedereen wel eens bekruipt. Is Jezus wel die verwachte heiland? Karl Marx zei, dat zoveel eeuwen christendom de wereld nog niet hebben verbeterd. Nog altijd is er oorlog, onrechtvaardigheid en nog altijd leven er zoveel mensen ten koste van de anderen. Zou je dan niet ongedurig worden? Net als Johannes zitten ook wij met vragen. Waarom laat God dat allemaal toe, en waarom lijkt het goede het zo dikwijls te verliezen van het kwade? Vragen waarop we het antwoord niet kennen. Ook wij hebben ons zoals Johannes een eigen voorstelling van zaken gemaakt en ook wij denken de weg te kennen die deze wereld zal veranderen. Maar ons is de persoon van Jezus gegeven, die omziet naar de blinden, de lammen de doven en die ons een blijde boodschap verkondigt van liefde. Zo vaak is de kerk helaas gevallen voor de bekering om die eigen weg te gaan en bekering met geweld af te dwingen.

Maar altijd en ook nu geldt: God wil niet met geweld en spektakel de wereld veranderen. Hij wil daartoe geboren worden als een kwetsbaar kind. En eenmaal begonnen aan zijn openbaar leven, ontmoeten wij een geduldige Jezus. Jezus roept niet en Hij schreeuwt niet. De kwijnende vlasplit dooft hij niet en het geknakte riet breekt hij niet. Hij is er als een mens van liefde en goedheid, die blinden laat zien en lammen

doet lopen, melaatsen geneest en doven laat horen, en die aan armen de Blijde Boodschap verkondigt. Hij laat zien, dat God geen God is van straf en wraak. God is gekomen niet om te oordelen maar om te redden. God is iemand die zich ons menselijke lot aantrekt.

Aan het antwoord aan de leerlingen van Johannes voegt Jezus een kort zinnetje toe: "Zalig die aan mij geen aanstoot neemt." Jezus kan dus begrijpen, dat mensen moeite hebben met zijn persoon. Zonder geloof kan het niet. De bekoring om aanstoot te nemen is van alle tijden. Wanneer mensen al aan Jezus aanstoot hebben genomen, dan zeker ook aan de Kerk in onze dagen. Juist in deze dagen komen wij tot de ontdekking, dat in de dagen van de hoogbloei haar daden niet volgens haar woorden waren en werden. Er zijn zelfs door kerkmensen kinderen misbruikt. Maar aan een menselijke en zondige Kerk heeft Jezus zijn goddelijke opdracht toevertrouwd. Maar naast die kerk van zondige mensen kennen wij ook de Kerk van de heiligen, onze helden, die zich echt van Jezus lieten vervullen en zijn werk hebben voortgezet. Zij hebben omgezien naar de zieken, Zij hebben Gods liefde doorgegeven in woord en daad. Zij hebben Gods troostrijk woord doorgegeven. Zij hebben Jezus voor ons weer levend gemaakt. Moge deze adventstijd een tijd zijn, waarin de Heer de kans krijgt door onze persoon heen te leven, opdat er hemel komt op aarde voor alle mensen van goede wil. Amen.